

Trutnovský literární klub a Trutnov – město draka
vyhlašují 11. ročník literární soutěže

TRUTNOVSKÝ DRAK

se zadáním

DOPIŠTE PRVNÍ VĚTU. . .

Chceme inspirovat vaši imaginaci.

Nabízíme vám několik prvních vět z děl českých a světových spisovatelů.

Vyberte si jednu větu a napište její pokračování – svůj vlastní příběh.

Soutěž je vypsána ve třech kategoriích:	Ve věkových skupinách:
poezie	15–18
próza	19–30
drama	30+

Zadání DOPIŠTE PRVNÍ VĚTU. . . se týká pouze prozaických textů,
ale příspěvky v kategoriích poezie a drama se jím mohou inspirovat.
Zvláštní cenu poroty získá text s motivem draka.

Své texty můžete posílat do **12. dubna 2015**.

Podmínky soutěže:

- přijímají se texty původní, dosud nepublikované;
- každý autor může soutěž obeslat jedním textem:
 - básnickou sbírkou,
 - prózou s dodrženým zadáním /max. 15 normostran/,
 - dramatem /max. 30 normostran/;
- texty jsou hodnoceny anonymně;
- oceněny budou tři nejlepší práce v každé z kategorií.

Odměny pro vítěze:

- publikace textu v almanachu oceněných prací,
- cena v podobě uměleckého artefaktu,
- osobní pozvání na slavnostní vyhlášení na Dračích slavnostech 2015;
- setkání s porotci, možnost další lektorské spolupráce.

O vítězích jednotlivých kategorií rozhodne odborná porota.

Porota si vyhrazuje právo některou z cen neudělit, případně udělit čestná uznání.

Své příspěvky můžete zasílat administrátorovi soutěže: Mgr. Eva Hrubá
elektronicky: soutez@trutlik.cz; poštou: Pražská 390, 541 01 Trutnov

První věta. . .

Bylo pozdě večer, když K. přišel. Franz Kafka, Zámek /přel. Jana Zoubková/

Byl jasný, studený dubnový den a hodiny odbíjely třináctou. George Orwell, 1984 /přel. Eva Šimečková/

Začalo to omylem. Charles Bukowski, Poštovní úřad /přel. Ladislav Šenkyřík/

Lidé cestující rychlým vlakem si toho psince vůbec nevšimnou. Jan Balabán, Zeptej se táty

Byli jsme lidi Tajemství. Jáchym Topol, Sestra

Hled'te, dítě. Cormac McCarthy, Krvavý poledník aneb večerní červánky na západě /přel. Martin Svoboda/

Vždycky mě to táhne zpátky k místům, kde jsem bydlel, k těm domům a jejich nejbližšímu okolí.
Truman Capote, Snídaně u Tiffanyho /přel. Jarmila Fastrová/

Dnes umřela maminka. Albert Camus, Cizinec /přel. Miloslav Žilina/

Byl letní večer, seděli v saloně s okny otevřenými do zahrady a hovořili o žumpě.
Virginia Woolfová, Mezi akty /přel. Hana Skoumalová/

Ohromná černá hodinová ručička je ještě v klidu, ale už se chystá ke svému gestu, opakovanému každou minutu: to pružné drcnutí uvede v pohyb celý svět. Vladimír Nabokov, Král, dáma, kluk /přel. Pavel Dominik/

Pravěk je místo, které je středem vesmíru. Olga Tokarczuková, Pravěk a jiné časy /přel. Petr Vidlák/

Tak tedy je tu ta klec s bílými prasečími obry na prašném dvoře. Karol Sidon, Boží osten

Ted', když už pomalu stárne, si uvědomuje, že zabít ji, nebude jednoduché.
Julio Cortázar, Jistý Lukáš /přel. Miloslav Uličný/

V neděli večer jsem se vlivem konjunkce nezajímavých okolností ocitl na křižovatce. Emil Hakl, Blízká setkání

Pokud někdo z vás nejezdil po zapadlých venkovských cestách, zbytečně bych vám to líčil – stejně byste mě nepochopili. Michail Bulgakov, Zápisky mladého lékaře /přel. Alena Morávková/

Senátoru Orésimu Sanchezovi zbývalo do smrti šest měsíců a jedenáct dní, když potkal ženu svého života.
Gabriel García Márquez, Smrt pevnější než láska /přel. Blanka Stárková/

Právě v tomto okamžiku jsem zahlédl kyvadlo. Umberto Eco, Foucaultovo kyvadlo /přel. Zdeněk Frýbort/

Malá místnost, ve které bydlel zchudlý hrabě Lozenský, se mi docela líbila, jen mi nebylo příjemné, že se nacházela na dně výtahové šachty. Michal Ajvaz, Výtah

V Praze žije přes milion lidí, které bych tu nechtěl vyjmenovávat. Ludvík Vaculík, Morčata

Bylo nebylo, daleko u hranic, v městě K., které při pohledu z výšky připomíná nejvíc ze všeho nesouměrnou činku, žily tři milé a milující sestry. Salman Rushdie, Hanba /přel. Pavel Dominik/

Hlavou proti zdi. Radka Denemarková, Příspěvek k dějinám radosti

Přihodilo se mi to všechno v den voleb. Jack London, Démon alkohol /přel. Jaroslav Albrecht/